

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Dette Lovforslag, som er oversendt fra Folketinget, angaar Tilsyn med Begravelseskasser. Lovforslaget er i næsten uændret Skikkelse vedtaget i det andet høje Ting. De væsentligste Ændringer fra den nugældende Lov findes i Lovforslagets §§ 2, 6 og 8. — I § 2 bestemmes, at Omraadet for Tilsynet indskrænkes noget, idet selvstændige Kasser med under 300 Medlemmer og med ikke over 100 Kr. i Begravelseshjælp ikke behøver at underkaste sig Tilsyn. Men saafremt saadanne Kasser ledes sammen med statsanerkendte Sygekasser, skal de underkastes Tilsyn. Det samme gælder alle Kasser med over 300 Medlemmer og med over 100 Kr. i Begravelseshjælp. — I § 6 bestemmes, at Tilsynet ogsaa skal yde Kassernes Bestyrelser Vejledning, skal være behjælpelig med Beregning af Medlemsbidrag og navnlig med Hensyn til Graduering af Præmierne i Forhold til Medlemmernes Indmeldelsesalder. — § 8 indeholder den væsentligste Ændring i Forhold til den gældende Lov, idet det i denne Paragraf bestemmes, at Tilsynet skal være effektivt. Sygekassedirektøren kan i Henhold til § 8 give Paalæg om at følge de Anvisninger, der gives af Sygekassedirektoratet, og han faar Pligt til at gennemføre de Foranstaltninger, som maa anses for nødvendige for Kassernes Økonomi. Jeg kan i øvrigt henvise til Kommissionens Betænkning af 1925, som Lovforslaget i det væsentligste bygger paa.

Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Thomas Larsen: Det er med Tilfredshed, jeg ser, at der stilles Forslag om en Revision af Loven om Tilsyn med Begravelseskasser. Der er jo nu gaaet 25 Aar, siden den oprindelige Lov blev vedtaget, og der er ikke Tvivl om, at den paa visse Punkter trænger til at undergaa en Revision. Den Gang den oprindelige Lov blev vedtaget her paa Rigsdagen, i 1905, rejste der sig en meget stærk Protest mod det foreslaaede Tilsyn. Jeg havde den Gang den Ære at være Ordfører for Udvalget og erindrer meget tydeligt, at der til Udvalget kom flere Deputationer, som besværede sig over, at naar man fik dette Tilsyn, var det forbi med Kassernes frie Virksomhed. Det har imidlertid vist sig saa langt fra at være Tilfældet. Kassernes frie Virksomhed har været saa nogenlunde uberørt af Tilsynet, og man kunde maaske tilføje, at den i visse

Henseender har været for meget uberørt, idet der vistnok har været enkelte Kasser, hvis økonomiske Forhold ikke var fuldt ud betryggende for Medlemmerne.

Naar jeg læser det foreliggende Lovforslag, har jeg det Indtryk, at det Tilsyn, man her foreslaar, vil blive i den Grad effektivt, at der ikke vil være Tvivl om, at de forsikrede kan faa det fulde Udbytte af deres indbetalte Medlemsbidrag. Saaledes maa det ogsaa være, naar der skal skaffes virkelig Tryghed for de forsikrede, en Tryghed, der ogsaa kan bevirke, at Kasserne faar øget Tilgang. Ved Lovens Vedtagelse i 1905 gik man ud fra den Forudsætning, at Tilsynet gennem den Tryghed for de forsikrede, som laa deri, vilde bevirke, at Kasserne vilde faa forøget Tilgang. Disse Forventninger er ikke gaaet helt i Opfyldelse. Jeg tror derfor, at den Tryghed, som Lovforslaget vil skabe, vil faa ikke saa lidt at sige i saa Henseende. Det gælder jo om, at der skabes Tryghed om Kasserne, saaledes at de forsikrede ikke nærer Tvivl om, at de faar Erstatning for de Ofre, som de bringer.

Jeg skal i øvrigt ikke gentage den højtærede Minister, som jo gjorde udførligt Rede for de Forandringer, det foreliggende Lovforslag medfører, men kun tilføje, at jeg ser med stor Tilfredshed paa denne Revision. Jeg tror, at Udvalget af 1922 har ramt det rigtige gennem det noget skærpede Tilsyn, som alligevel, saa vidt jeg kan læse Lovforslaget, er af den Beskaffenhed, at det ikke lægger alt for store Baand paa Kassernes frie Virksomhed. Den højtærede Minister har for Rigsdagen forelagt Udvalgets Forslag ganske uændret, og baade Udvalget og den højtærede Minister har haft den Tilfredsstillelse — jeg tør vel nok sige sjældne Tilfredsstillelse —, at Forslaget er gaaet uændret gennem det høje Folketing og vedtaget enstemmigt dér. Der er ganske vist sket den formelle Ændring, at der er flyttet en Dato, men det behøver man jo ikke at opholde sig ved. Lovforslaget kommer alt saa til dette høje Ting med den Vægt, som ligger i en enstemmig Vedtagelse i det andet høje Ting, og jeg vil gerne tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til den samme Velvillie her i Tinget.

Henriette Crone: Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at det er i nøje Overensstemmelse med et Forslag, som er fremsat af et Udvalg af sagkyndige, der blev nedsat i 1922. Anledningen til dette Udvalgs Nedsættelse og altsaa til nærværende Lovforslags Fremsettelse var, at